

Thức tỉnh

"Có thể anh sẽ không vui khi tôi nói ra những lời dưới đây bằng một bài viết nhưng anh biết rồi đó, tôi yêu quý anh như một người bạn và kính trọng anh như một người anh, những kỷ niệm thuở nhỏ và cho đến bây giờ tôi vẫn nâng niu và gìn giữ. Anh cũng biết tôi sắp có một chuyến đi xa, rất xa mà ngày về thì không thể nào biết trước được...Nếu bây giờ không nói thì biết đâu mãi mãi sẽ không bao giờ còn cơ hội để nói nữa...Anh hiểu tôi mà phải không? "

Thức tỉnh

Chiều nay anh lại lén lút hẹn hò với người đàn bà đó. Dù biết rằng đó là một tội lỗi song chẳng biết người đó có một sức mê hoặc thầm kín nào đó khiến anh không sao dứt ra được. Nằm cạnh vợ mà hình ảnh xinh đẹp, giọng nói ngọt ngào, tình tứ cứ hiện ra trong anh. Thâm tâm anh đang diễn ra sự so sánh giữa hai người đàn bà, một đã gắn bó, chung sống hơn hai chục năm từ thuở còn hàn vi, cơ cực, một quen biết rất đời tình cờ...để rồi nổi thất vọng về

người bạn đời cứ trào dâng trong anh. Chị gầy gò, nước da đen sạm, bàn tay thô ráp. chai sần. lại mộc mạc quê mùa, chẳng bao giờ biết nói với chồng một câu yêu đương hay thể hiện một cử chỉ âu yếm. Suốt ngày cứ tất bật với công việc đồng áng, việc nhà nước và bếp núc nên chị ăn mặc rất giản dị nếu không muốn nói là có chút lôi thôi, luộm thuộm. Thỉnh thoảng, anh có mua cho bộ quần áo mới thì lại ngượng ngùng, xấu hổ không dám mặc vì "màu sắc trẻ trung, điệu đà quá" "li chít sát người làm mất cả tự nhiên" hoặc "áo may kiểu gì mà cổ rộng quá thế này"... Hoàn toàn đối lập với chị, người đàn bà mà anh mới quen rất khéo léo trong cách trang điểm, ăn mặc. Những bộ váy mà cô ấy mang trên người luôn khiến anh ngất ngây chiêm ngưỡng mãi mà không chán mắt. Đôi mắt đưa tình, dự chiều chuộng của cô ta luôn mang lại cho anh những giây phút đắm say, cuồng nhiệt như thời trai trẻ...Càng nghĩ anh càng chán người vợ nông dân chân lấm tay bùn mà mỗi dịp miễn cưỡng phải xuất hiện cùng, mọi người cứ chế diễu anh là " trông như hai chị em " và khao khát giá như có được một người vợ là người đàn bà kiều diễm đó trong vòng tay suốt phần đời còn lại. Từ ngày quen biết cô ta, anh bị cuốn vào cuộc tình vụng trộm đầy mê muội nên thờ ơ, lạnh nhạt với gia đình. Đôi lúc anh đã nghĩ đến giải pháp chia tay chị, để được hưởng một cuộc sống mà anh cho là thiên đường bên người tình mới....

Anh bị tai nạn giao thông nên phải nhập viện. Chị kể cận khuya sớm chăm sóc anh. Bàn tay thô ráp, đen đúa của chị đút cho anh từng muỗng cháo, ngụm nước, viên thuốc...Chị lo lắng đến gầy

sụt cả người đi. Đôi mắt chị quầng thâm vì thiếu ngủ. Một đêm tỉnh giấc anh thấy chị ngồi cạnh giường anh thiếp đi trong mệt mỏi. Bàn tay anh vẫn được bao bọc trong sự ấm nóng trong đôi tay chị. Chưa bao giờ anh cảm nhận được một tình yêu chân thật mà thiêng liêng sâu nặng chị dành cho anh như lúc này. Tự nhiên hai hàng nước mắt cứ trào ra không sao ngăn nổi. Anh dẫn dắt vì cảm giác có lỗi với vợ con. Anh có ngày công thành danh toại như ngày hôm nay là nhờ sự hy sinh thầm lặng nhưng lớn lao của chị. Chị đã thay anh chăm sóc, phụng dưỡng Cha Mẹ chồng, nuôi nấng các con khôn lớn, trưởng thành để cho anh yên tâm phấn đấu cho sự nghiệp. Từng có lúc anh nao núng, chùn bước trước những khó khăn, thử thách và muốn buông xuôi tất cả, song nhờ sự động viên, an ủi của chị mà anh đã vững tâm đứng dậy. Tình yêu chị dành cho anh không giống như thứ cao lương mỹ vị làm cho người ta ngon miệng, nhưng nhanh chán mà nó đậm đà, nồng đượm như hạt lúa, củ khoai. Người đàn bà mỹ miều kia luôn tỏ ra chiều chuộng hết mực, song từ ngày anh nằm viện cô ta chưa một lần ghé thăm hay nhắn gửi một lời. Anh chợt rung mình khi nhận ra bản chất vụ lợi, tầm thường ẩn dưới nét duyên dáng, xinh đẹp của cô ta...

Anh quàng tay ôm chị vào lòng. Những kỷ niệm đắm say, mơ mộng ngày yêu nhau bỗng ùa về trong ký ức...

3h ngày 29/03/07

Nguồn: Kiếp Nhân Gian
VNthuquan - Thư viện Online
Được bạn: Ct.Ly đưa lên
vào ngày: 12 tháng 5 năm 2007

